

ARTSEN: "WIE BEPAALT OF JE LEVENSMOE BENT?"

14/08/2017 - 12:46

“Er is geen medische grondslag voor euthanasie bij levensmoeheid en dat maakt het erg moeilijk”, zegt euthanasiedokter Wim Distelmans aan VTM NIEUWS, naar aanleiding van het idee dat Jean-Jacques De Gucht (Open Vld) daarover vanochtend lanceerde. “Niet zo moeilijk om vast te leggen”, zegt Marc Van Hoey, ook dokter en voorzitter van Recht op Waardig Leven.

“Mensen die zich elke dag door de dag slepen, moeten voor euthanasie kunnen kiezen”, vindt Jean-Jacques De Gucht, Vlaams parlements lid voor Open Vld. [De Gucht vindt niet dat we als maatschappij kunnen beslissen hoe het einde van iemands leven eruit zal zien en wil daarom een debat op gang trekken over euthanasie bij levensmoeheid.](#)

(Lees verder onder de afbeelding)

Moeilijk vast te leggen

Wim Distelmans, een van de bekendste euthanasiedokters en oncoloog, is er echter niet laaiend enthousiast over. “Ik kan er respect voor opbrengen, maar het in praktijk uitvoeren lijkt me heel moeilijk”, zegt Distelmans aan VTM NIEUWS.

“Welke beroepsgroep kan vastleggen dat iemand binnen vijf jaar bijvoorbeeld nog steeds geen zin meer zal hebben in het leven?”, legt hij verder uit. “Er is geen medische grondslag en dat maakt het moeilijk. Stel dat de persoon in kwestie enkele jaren later iemand leert kennen, verliefd wordt en opnieuw zin krijgt in het leven?”

(Lees verder onder de afbeelding)

“Uiteraard moeten we waakzaam zijn dat mensen die eenzaam zijn er geen gebruik van maken”, zegt Marc Van Hoey, arts en voorzitter van Recht op Waardig Leven, dan weer. “Dokters moeten aftoetsen dat eenzaamheid niet de reden is, maar er kunnen toch een aantal criteria opgesteld worden die artsen moeten beoordelen?”

Geen polypathologie

Beide dokters maken het onderscheid tussen mensen die lijden aan verschillende kleine kwalen (polypathologie) en mensen die het “gehad hebben met het leven”.

In die eerste groep gaat het over mensen die een opeenstapeling van kleine kwalen hebben, wat menselijk ondraagbaar wordt. Het gaat dan bijvoorbeeld over mensen die een rollator nodig hebben om te stappen, wiens zicht er zo hard op achteruit gegaan is dat ze zelfs hun favoriete serie niet meer kunnen zien, die niet goed meer horen én hulp nodig hebben bij het eten. Daar komen de laatste jaren steeds vaker vragen over en valt ook onder de euthanasiewet.

Die tweede groep, waar het nu over gaat, zijn mensen die niets fysiek mankeren, maar geen zin meer hebben in het leven. Het gaat over mensen die vaak genoeg voldoening uit hun leven gehaald hebben, wiens 'bucketlist' helemaal afgevinkt is en die een menswaardig einde willen waar ze zelf over kunnen beslissen.

Maatschappelijk debat

Zowel Distelmans als Van Hoey vinden dat een maatschappelijk debat in dit soort onderwerpen van groot belang is. “De maatschappij vergrijsst, de geneeskunde wordt steeds beter, mensen worden steeds ouder, dus we moeten hier zeker over praten”, klinkt het nog.

Door: Nathalie De Bisschop